

Tijdens mijn carrière bij de Koninklijke Marine kwam het niet alleen op vakbekwaamheid neer. Wij bevonden ons in een militair bedrijf, waar wij ook het vermogen om het uitvoeren van onder andere het overzicht, logisch denken en gezag enkele malen in onze loopbaan beoefenden.

Dit gebeurde in mijn tijd te MOC Hilversum.

We kregen theorie en praktijk. Ik beperk me tot het laatste omdat ik van het eerste helaas door een toen plotselinge lichte vermoeidheid, niets meer kan vertellen.

De praktijk bestond onder andere uit een soort knip en plak werk in het leslokaal om een maquette op schaal van de kantine en directe omgeving te maken. Ik heb deze opgedane behendigheid later in de praktijk helaas nooit meer kunnen gebruiken. Zelfs mijn kleinkinderen deden het beter.

Een ding is, zoals ik heb vernomen ook bij velen van ons, blijven hangen. De opdracht: Met enkele planken die te kort waren, het zwembad met zijn allen in de lengte overbruggen, met mee name van een half gevuld 100 liter vat. Ik verzeker u dat dit niet zonder slag of stoot lukte.

Er waren regelmatig tijdelijke onderbrekingen van progressie door het verkeerd inschatten van de motoriek en het fysiek vermogen van elkaar. Er vonden dan ook enkele voor sommigen, op dat moment aan schouwende, komische waterlandingen plaats. Hier laat ik het bij.

Hoe kom ik er toe om dit neer te pennen?

Ik zag op de TV dat er een geweldige vooruitgang was geboekt met de precisie van een rag fijne injectie naald afgekeken van de sluipwesp.

Er zijn natuurlijk veel meer dingen die zijn afgekeken van de ons omgevende kleine tot grotere mede aardbewoners. Anders hadden wij ons misschien bij de Marine Luchtvaart Dienst nooit van de grond of het water kunnen verheffen.

Ik was in Indonesië en maakte een foto van zeer kleine mede bewoners van ons huis die een licht open staand hek overbrugden. Volgens onze methode doch zonder planken.

Samenwerking daar ging het natuurlijk om, stom, stom.